

[Socialministeren.]

Medlemmer, der har omtalt en eventuel Nedsættelse af en Kommission i Forbindelse med visse Spørgsmaal, at jeg selvfølgelig meget gerne skal tage Sagen op til alvorlig og velvillig Overvejelse, men ingen vil vel forlange af mig, at jeg i Dag paa staaende Fod skulde kunne sige, at en Kommission er det rigtige; jeg er imidlertid klar til en velvillig Overvejelse af dette Spørgsmaal.

Det er rigtigt, at der her er Tale om to Ting. Der er først det foreliggende Lovforslag, og der er dernæst de Opgaver, som kan fremkomme i den Tid, vi gaar ind i. Hvad angaar det foreliggende Lovforslag, beder jeg meget om en hurtig Behandling. Hvis vi nu skulde gaa til at spørge de sociale Udvalg i 1 400 Kommuner eller bare i et Udsnit af Kommunerne, vilde der gaa mindst 4 Maaneder, inden der kom noget Svar. Saadan var det sidste Gang, da daværende Socialminister, Hr. Søren P. Larsen indhentede Oplysninger fra Kommunerne; der gik ca. 4 Maaneder, idet disse blev spurgt den 6. December 1945 og man havde Svarene den 14. Marts 1946.

Naar man kan overse Lovforslaget, hvilket, som jeg gjorde Rede for i Dag i mit forrige Indlæg, er forholdsvist let, ved man, hvad de enkelte faar, og Kommunerne — jeg vil ærligt indrømme, at Kommunerne har ønsket at faa et lidt større Raadighedsbeløb til at udjævne Forskellighederne med til Fordel for de økonomisk daarligst stillede — ved, at Raadighedsbeløbet er blevet udvidet fra 5 pCt. til 7½. Jeg beder altsaa om, at man vil medvirke til Lovforslagets Gennemførelse inden Jul.

Som det ærede Medlem Hr. Bouet nævnte, havde jeg faktisk den Opfattelse, at Kommunerne godt kunde gaa med til, at Loven skulde have tilbagevirkende Kraft, og det var da ogsaa oprindelig foreslaet, at Loven skulde have tilbagevirkende Kraft fra 1. December i Aar. Men fra visse Partier og Kommunalbestyrelser blev det fremhævet, at det vilde volde forfærdelig store Vanskeligheder, og netop derfor gik vi til den Form, som Lovforslaget nu har, hvorefter der til den Rente, der udbetales den 1. Februar, skal ydes et Tillæg svarende til det for Februar Maaned beregnede Grundbeløb, og dermed var man fri for at give

Loven tilbagevirkende Kraft. Det er derfor uuderligt for mig nu atter at blive opfordret til eventuelt at give Loven tilbagevirkende Kraft, efter at jeg altsaa har ladet mig overbevise om, at det ikke var saa heldigt.

Ud fra disse Betragtninger beder jeg om, at man ser dette Lovforslag som bygget op ikke i og for sig med en fremtidig Diskussion om Folkepensionering o. s. v. for Øje, men som omfattende dels en øjeblikkelig Hjælp, der skal ydes pr. 1. Februar 1948, dels visse Ændringer i Lovgivningen fra 1. April. Med den Form, det har nu, vil det være gørlygt for Kommunerne at foretage Udarbejdelsen i Tide, saa at de Medborgere, det var Tanken at hjælpe, virkelig kan faa Hjælpen til den Tid, det er foreslaet.

Elmquist: Maa jeg lige sige til den højtærede Socialminister, at jeg glemte for at stille et Spørgsmaal; det kunde naturligvis ogsaa besvares i Udvalget. Jeg forstaar det saaledes, at Eengangstillægget vil andrage 22 Mill. Kr., men jeg forstaar ikke rigtig, hvordan man kommer op paa 22 Mill. Kr., naar det Beløb, der er Tale om for hele Aaret, er 50 Mill. Kr. De 4 Maaneder, som Lovforslaget ikke kommer til at gælde for, er jo kun en Trediedel af Aaret; derfor skulde man ikke kunne komme op paa 22 Mill. Kr., men kun paa en Trediedel af 50 Mill. Kr. Men det kan vi maaske faa Oplysning om enten her eller i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen beklagede sig over, at vi ikke var kommet frem med konkrete Standpunkter. Det kan jeg ikke anerkende som værende rigtigt. Jeg har udtrykkelig henvist til, at det, jeg mener har Betydning, naar man skal ændre en saa vigtig Lov som denne, er at bygge Ændringerne paa Erfaringerne fra de Kommuner, som administrerer Lovgivningen. Den højtærede Socialminister var betænkelig med Hensyn til Mulighederne for at skaffe saadanne Oplysninger. Ministeren mente, at det vil tage meget lang Tid, og henviste til, at det tog 4 Maaneder i 1945 — 46. Jeg ved ikke Grunden til, at det dengang tog saa lang Tid, men jeg vil med mit Kendskab til Sociallovgivningen og mit mangeaarige Sæde i et Socialudvalg hævde, at det er ganske overflødigt, at der skal gaa saa lang Tid. Selvfølgelig vil der med et vist Pres fra Ministerens Side og en vis